

Motion till riksdagen 2009/10:K233

av Annie Johansson och Per Åsling (c)

Motionsinstrumentet i riksdagen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för riksdagsstyrelsen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över motionsinstrumentet för att öka effektiviteten i riksdagen.

Motivering

Enligt riksdagens utredningstjänst bifölls under riksdagsåret 2008/09 0,2 % av alla behandlade motionsyrkanden. 8 519 motionsyrkanden behandlades under året och bara 19 stycken bifölls. Inte en enda motion bifölls i sin helhet. Av den anledningen känns denna motion angelägen trots att även denna kommer att gå samma öde till mötes – nämligen att bli avslagen.

Riksdagens arbetsformer och arbetssätt måste effektiviseras. Vi 349 riksdagsledamöter måste ägna vår dyrbara tid åt saker som gör skillnad. Det finns många verktyg att använda inom politiken och idag marknadsförs just motionsinstrumentet som ett. Men det kan knappast ses som effektivt använd arbetstid att skriva motioner och det är mycket arbetstid som går åt för att få fram det självklara: avslag. 99,8 % av allt motionsarbete var i onödan föregående riksdagsår.

En motion tar också mycket resurser. Den enskilde ledamoten skriver, motionen ska mallas, motionen ska sorteras efter utskott, utskottskanslierna förbereder behandlingen och sedan följer utskottsmöten, debatt i kammaren och votering. Allt för att upprätthålla en fasad av att det är genom motionsinstrumentet som svenska riksdagsledamöter påverkar demokratin och lagstiftningen.

Som politiker vill vi nå resultat. Våra väljare vill att vi förändrar. Ändå ägnar vi augusti och september åt att skriva meningslösa enskilda motioner som varken gör till eller från. Det måste vara resultatet som räknas – då finns det andra verktyg att använda. Så länge den nuvarande ordningen består att per

Fel! Okänt namn på

automatik avslå samtliga motioner är det mest effektivt att arbeta direkt gentemot departementen. Av den anledningen behöver riksdagen se över och utvärdera sina arbetsformer för att skapa största möjliga effektivitet.

Stockholm den 17 september 2009

Annie Johansson (c)

Per Åsling (c)